

[Krag.]

kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg ret hyppigt har savnet ham.

Naa, det kom der altsaa ikke ret meget ud af. Men henimod Aarsskiftet begyndte jo Forhandlingerne at tage Fart, og da havde jeg virkelig Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven lige paa een Gang havde opgivet den hidtidige Arbejdsform og med Iver kastede sig ind i Mødevirksomheden for at naa et Resultat, hvad jeg ganske kunde billige og ogsaa fandt Anledning til at udtrykke min Glæde over under de Forhandlinger, som vi nu og da under dette forberedende Arbejde førte. Jeg maa tilstaa, at jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem under Forhandlingerne med Socialministeren — jeg deltog jo ikke i dem, da jeg ikke var Medlem af Udvalget — stod overfor at kunne opnaa ret betydelige Resultater; og han har jo ogsaa opnaaet Resultater, jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem med ubetinget Glæde har genfundet dem i Lovforslagets endelige Udformning.

Men naar det ærede Medlem nu erklærer, at de tre Partier i denne Sag er optraadt paa upassende Maade overfor det konservative Folkeparti, og at han og hans Kolleger derfor maatte forlade Forhandlingsbordet, vil jeg sige til ham, at for denne Paastand er der intet som helst Grundlag. Hvorfor skal vi nu høre den igen, den er jo tilbagevist mangfoldige Gange i de sidste Maaneder! Og er der noget Omraade, hvorpaa den ikke med Skygge af Ret kan fremsættes, saa er det dette. Der er sandelig ingen, der har lukket det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven ude, aldeles ikke. Der er ingen, der med Hensyn til denne Lovgivnings Enkeltheder har truffet Aftaler, som hindrede det konservative Folkeparti i at gøre sin Indsats fuldstændig ligestillet med os andre. Ikke paa et eneste Punkt, ikke med Hensyn til en eneste Enkelthed er der imellem de tre Partier truffet en Forhaandsaftale, som hindrede det konservative Parti i at faa Indflydelse, fuld ligeberettiget Indflydelse, paa disse Sager.

Nej, vi har netop ikke mødt det konservative Folkeparti, saaledes som det mødte os efter Oktober-Forliget, da man bogstavelig talt vilde kaste os ud af Døren med vore Ændringsforslag og meddelte os, at en Overenskomst er en Overenskomst, den havde man nu i alle Enkeltheder paa Arbejdsløshedslovgivningens Omraade sluttet med Regeringen, ved den kunde der ikke røres; vilde vi derfor tale om andre Retningslinier i denne Lovgivning, saa maatte vi gaa andetsteds hen; i det Udvalg, der

havde med Sagen at gøre, var der i hvert Fald ikke Plads for os. Naar man selv optræder paa den Maade, gaar man maaske ud fra, at andre ogsaa vil gøre det; men vi har netop valgt den modsatte Optræden, og derfor har vi ikke forsømt nogen Lejlighed til, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Tid fra denne Talerstol saa smagfuldt udtrykte sig, at løbe det ærede Medlems Parti paa Dørene for at opfordre dem til at gaa ind i Forhandling, for at gøre dem opmærksom paa, at deres Plads stod dem aaben, at der ikke fra vor Side var paataget nogen som helst Forpligtelse, der kunde hindre det konservative Folkeparti i som ligeberettiget Part at gøre sin Indsats.

Og nu siger det ærede Medlem Hr. Hasle, at den gik ikke. Nej, naturligvis gik den ikke, for naar man endelig vil være udenfor, saa er der ingen Magt, der kan trække en ind i en Forhandling. At man saa staar udenfor Døren og opfører alt det Bulder, som de Konservative har moret sig med at brede ud over det ganske Land og særlig at koncentrere ved Forhandlingerne om enhver Sag i denne Sal, ja, det synes mig en besynderlig Fornøjelse, men enhver har jo sin Maade at more sig paa. Om man til syvende og sidst vinder noget derved, det tvivler jeg paa; thi er der Mangler i denne Lovgivning, og det er der naturligvis, saa er det efter min Mening paa den anden Side et Lovkompleks af en saadan Betydning, at det var ethvert politisk Partis Pligt i det Omfang, hvori det kunde faa Indflydelse paa denne Sag, at sætte sin Styrke ind for at faa rettet, hvad det mente der var af vrangt, og det er en daarlig Gerning overfor et sagligt Problem som det, der her foreligger, at trække sig tilbage og undlade at gøre sin Pligt, ogsaa efter min Mening for et politisk Parti overfor en saadan Sag, af Hensyn til Fortrydelse paa et fuldkommen indbildt Grundlag.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var saa venlig at sige, at det ikke er de Konservatives Skyld, naar der ikke staar fire Partier bag det Forslag, der nu foreligger. Jeg har ved de Udtalelser, jeg nu fremsatte, tilstrækkeligt karakteriseret Rigtigheden af og Realiteten i denne Bemærkning, tilbage staar at faa oplyst af det ærede Medlem, hvis Skyld det da er, thi vi maa for vort Vedkommende absolut sige Hus forbi. Det ærede Medlem sammenlignede min Indsats i denne Sag med Tanken, der rullede hen over Problemerne og ikke efterlod noget Græsstraa der, hvor dens Hjul havde gaet. Ja, det kan man jo sige, men jeg mener nu